

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρεφῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Ἀρχ. Ν 44.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Εἰς νέας ἀνησυχίας ἐμβάλλει αὖθις τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ἢ ἐν Βουλγαρία νέας τῶν πραγμάτων κατάστασις, ἢ δημιουργηθεῖσα ἐξ ἀπίνης ἐκ τῆς ἐπαναστατικῆς μεταβολῆς τῆς ὀγδόης Ἀυγούστου. Εἰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν εἰσέτι ποῖαι ἔσονται αἱ συνέπειαι τοῦ νέου τούτου ἀπροόπτου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν γῶραν ἐν ἣ διεδραματίσθη καὶ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀπέναντι αὐτοῦ στάσιν τῶν κραταιῶν καὶ ἀντιζήλων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, δικαιοῦμεθα ἐντούτοις ν' ἀναμένωμεν τὴν ἐκ τούτου ἐπέλευσιν νέων ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπλοκῶν, διότι τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἐστὶ κεκαλυμμένον ὑπὸ τῶσων εὐσλέκτων ὕλων, ὥστε εἰς μόνος σπινθὴρ ἀρκεῖ ν' ἀνάβῃ μεγάλην καὶ καταστρεπτικὴν πυρκαϊάν. Θὰ γίνῃ ἀρὰ γε τὸ τελευταῖον ἐν Βουλγαρία πραξικόπημα ὁ σπινθὴρ τῆς καταστροφῆς; θὰ παρέλθῃ ἀρὰ γε ἀνευ συνεπειῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς δυστυχεῖς τῆς Ἀνατολῆς λαοῦ; Τούτο ἐν γούνασι τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς κεῖται καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἢ μικρᾷ εὐαισθησίᾳ τῶν νέων αὐτῶν.

Πανταχόθεν ἐντούτοις ἀναγγέλλεται ὅτι ἐκ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Ἡγεμόνος ἢ εἰρήνῃ δὲν θὰ διαταραχθῇ, τοῦτο δὲ φαίνεται ὅτι ἐπιβουλοῦσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, ἀπασαί αἱ μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις. Οὕτω λοιπὸν πιστεύεται ὅτι τὰ μὲν ἐσωτερικὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ διευθετηθῶσιν ὅπως δύνανται καλλήτερον, ἢ δὲ Ρωσία θ' ἀφεθῇ νὰ δρέψῃ ἡσύχως τὰ ὠφελήματα τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἑαυτῆς πολιτικῆς.

Ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ἡ εἰρήνῃ δὲν θὰ διαταραχθῇ ἐκ τοῦ ἐν Βουλγαρία ἐναύσματος, γίνεταί ἀποδεκτὴ εὐχάριστως παρ' ἑλίου τοῦ κόσμου, διότι, ἔλος ὁ κόσμος σήμερον ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνῃ καὶ πάντες ἀποστέρουσι τὸν πόλεμον, ὡς τὸ δεινόκερον κακὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ πλείοτερον παντός ἄλλου λαοῦ ὁ Ἑλληνικὸς εὐχεταὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, καὶ διὰ τοὺς γενικοὺς λόγους καὶ δι' ἄλλους ἰδιαιτέρους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπθάνει ἐν τῷ παρόντι ἀδύνατος ἢ ὑπεράσπισις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ δικαιωμάτων τῆς, ἐν ἣ περιπτώσει αἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς, γενόμενης τὸ θέατρον αἱματηρᾶς πάλης, κληθῶσι νὰ διεκδικήσῃ ἕκαστος τὰ ἴδια δίκαια καὶ περισώσῃ αὐτὰ ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ σφετερισμοῦ, διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν καὶ δυνάμεων. Ἡ κατάσταση τῆς ἡμετέρας γῶρας, ὑπὸ ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποψιν, ἐστὶ τῶσων ἐμφανῶς ἀπελπίστικῆ, ὥστε οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ τί δύνανται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἢ θὰ ἐπιτελέσῃ ἢ Ἑλλάς ἐν ἐπικειμένῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ κρίσει.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣτις δὲν δύνανται τὸ

παράπαν ν' ἀλλοιώσῃ τὴν νέαν φάσιν τῶν πραγμάτων οὔτε νὰ δώσῃ ἰδίαν ὄψιν εἰς τὰ ἐπικείμενα ἀποτελέσματα τῆς νέας καταστάσεως, δὲν ἔχει τίς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλο νὰ εὐχηθῇ αὐτῇ, παρὰ μόνον νὰ σωφρονηθῇ, ἵνα μὴ οἰστηλατομένη ἐκ πεπλανημένων ἰδεῶν βιβθῇ πάλιν εἰς παράνομα καὶ παρακεκινδυνευμένα ἐγχειρήματα. Αἱ συνέπειαι τῶν ἐσπευσμένων ἀποφάσεων ἀς πρὸ ἔτους σχεδὸν ἐν ἐξᾴλλῳ ἐνθουσιασμῷ συνελάβομεν, ὑφίστανται ἐπιδυννηραὶ, διὰ νὰ μᾶς ἐκνεθυμίζωσιν ὅτι πρὸ παντός ἢ συνέσις τῶν κυβερνῶντων ἀπατελεῖ τὸ κυριώτερον ὄπλιον ἐναντίον τῶν ἔθνικων δοκιμασιῶν.

Δὲν διέγνωμεν ἀκόμη εὐτυχῶς, εἴτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἀγων πατριωτῶν, εἴτε ἐν τῇ ἐξ ἐπαγγέλματος φιλοπάτριδα δημοσιογραφίᾳ, συμπτώματα τοῦ ἀκράτου ἐκείνου πατριωτισμοῦ, ὅστις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐξέθιξε καὶ τὸ πολὺ πλῆθος καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἰς παρακεκινδυνευμένας ἀποφάσεις. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν φῶρὰν αὐτὴν οἱ ἀνεύθυνοι δὲν θὰ ζητήσωσι νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας τῶν, ἀλλὰ θ' ἀφίσωσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ κανονίσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κράτους, ἀπέναντι τῆς νέας φάσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πραγμάτων, καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰδίας βλέψεις καὶ τὴν ἰδίαν ἐμπνευσιν, ὅπερ καὶ εὐχεταὶ πᾶς ἀληθῆς πατριώτης.

Ὀπλοφορία.

Ἀνερευνόντες ἄλλοτε τὰς γενεσιουργοὺς αἰτίας τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀναίρεσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν, αἰτινὲς ἐνταῦθα διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν προσέλαβον χαρακτῆρα ἐπικινδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀνεγνωρίσαμεν ὡς κυριώτεραν αὐτῶν αἰτίαν τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν, ἣτις κατέστη γενικὴ καὶ ἀπέθῃ ἀκαταδίωκτος. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀναζητούντες τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων ἀποδίδουσιν αὐτὰς εἰς διαφόρους γενεσιουργοὺς λόγους ἐγκειμένους εἰς τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ, τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ζῇ, εἰς πατροπαραδότους ἔξεις καὶ κλίσεις καὶ τὰ παρόμοια παρ' ἡμῖν ὅμοι ἐγένετο πρὸ πολλοῦ κατάδηλον ὅτι αἱ πλείοτεραι τῶν ἀνθρωποκτονιῶν καὶ τραυματισμῶν ἀρχικὴν αἰτίαν ἔχουσι τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν.

Εἰ καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἤγειρε φωνὴν ἐνταῦθα καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, κατὰ τῆς παράνομου ὀπλοφορίας, δυστυχῶς αἱ περὶ αὐτῆς ἀστυνομικαὶ διατάξεις μένουσι πάντοτε γράμμα νεκρὸν καὶ ἀνάξιον τῆς προσοχῆς τῶν ἐντεταλμένων τῆν τήρησιν καὶ ἐφερμογὴν τῶν. Μ' ὅλον ὅτι δὲ καθ' ἑκάστην αἱματηρὰ ἔχομεν τὰς συνέπειας τῆς παράνομου ὀπλοφορίας, εἰς τραυματι-

σμοῦς καὶ εἰς πτώματα, μόναι πρὸς αὐτῶν τυφλώττουσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὡς εἰ οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ βλέπων δὲ καθ' ἑκάστην παρ' ἡμῖν τὴν γενικὴν καὶ ἀπροκαλύπτου σιδηροφρίαν, πολὺ δικαίως ἀμφιβάλλει ἂν τὰ κατώτερα ὄργανα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, γνωρίζουσι ὅτι τὸ ὀπλοφορεῖον ἐστὶν ἀπηγορευμένον καὶ πρᾶξις πολάσιμος, δὲν λαμβάνομεν ποσῶς ὅπ' ὄψιν τὰς παροδικὰς ἐξάψεις ἐνίων ἀρχῶν κατὰ τῆς ὀπλοφορίας αἰτίαι διαρκουσίαν ἐπ' ἐλάχιστον καὶ συντελοῦσι μόνον εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ κακοῦ.

Κατ' οὐδένα τρόπον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς τὴν ὀλιγοφρίαν ταύτην τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν τελοῦμένων ἐνταῦθα αἱματηρῶν πράξεων δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὀπλων, τὴν ὀπλοφορίαν, τὴν πολυτέλειαν ταύτην μηδέρα τῶν ἐγκλημάτων καὶ ποῦτα γίνεται πρόδηλον εἰς τὸν ἀνατρέχοντα εἰς τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν πλειοτέρων παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Μικραὶ εἶδες ἐν καπηλείᾳ ἢ ἀλλαγῷ ἐκ μιᾶς λέξεως ὀρμηθεῖσαι καὶ δυνάμεναι τὸ πολὺ νὰ κτηληθῶσιν εἰς μιαν ὕβριν ἢ ἐν ῥάπισμα, παρ' ἡμῖν καταλόγοις συνήθως εἰς τραυματισμοὺς ἢ φόνους, διότι οἱ διαπληκτικίζοντες εἶχον πρόχειρα τὰ ὄπλα, ἐγένοντο χάριν αὐτῶν ὀρασοῦεροι καὶ προσέφυγον ἐν τῇ ἐξάψει τῆς πάλης εἰς αὐτὰ, ὡς εἴπειν, ὀρμηφύται. Αὕτη ἐστὶν ἡ στερεότυπος ἱστορία ὅλων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα ἐγκληματικῶν πράξεων, διότι εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ μεμελετημένα ἐγκλήματα καὶ αἱ προπαρασκευασμένοι ἀξίόπονοι πράξεις εἰσι σπανιόταται καὶ ἂν ταύτας μόνας ἀνέγραψεν ἢ ποιικὴ στατιστικὴ, πάντως ἢ πόλις ἡμῶν ἢ ὅλας δείξει ἡμερότητα ἢ ὅλας ἀξέπαινον, ἐνφ' ἣ δὲ ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἀς ἐλεεινολογοῦμεν, κινδυνεῖ νὰ ἐκληφθῇ ἢ ἡμετέρα κοινωνία ἄθροισμα αἱμοχαρῶν ὄντων καὶ ἡ πόλις καὶ ἂν ἀβανιτοζῶρι.

Οὐδὲ εἴπη τις ὅτι τοῦτο λέγοντες λέγομεν ὑπερβολῆν ἂν ἐδημοσιεύετο καὶ παρ' ἡμῖν ἐνιαύσιος στατιστικὴ ὅλων τῶν ἐνταῦθα συμβαινόντων τραυματισμῶν καὶ φόνων καὶ ὅλων τῶν ἀποπειρῶν, ἐξ αἱ πλείοται μένουσιν ἀδίωκτοι καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐγκλήσεων καὶ διὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ μὴ θεωρῶται πλέον ἐνταῦθα ἐγκλημα ὅτι δὲν ἔσχει ἄμεσον ἀποτέλεσμα φόνου ἢ τραυματισμῶν, θὰ ἐβλεπε πᾶς τις ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ συγκομιδὴ παρ' ἡμῖν ἐστὶ πλουσιωτάτη καὶ ὑπερβαίνει τὴν τῶν σύνομονμένων πόλεων, ἔχουσῶν τετραπλάσιον τῆς ἡμετέρας πληθυσμὸν, καὶ ἐδικαιούτο νὰ εἰκάσῃ ἐκ τούτου ὅτι ἐνταῦθα ὀλίγον τρέφομεν σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ὁμοιοῦ μας καὶ ὀλίγην ἰσχὺν ἔχουσιν οἱ νόμοι.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονούμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν ὀπλοφοροῦσι πάντες καὶ ἄνθρωποι φιλήσυχοι καὶ λόγοι, πρὸ πάντων δὲ ἡ κατώτερα λεγομένη τάξις τῆς κοινωνίας, ἐκεῖνη ἣτις διὰ τὴν ἠθὴν αὐτῆς καὶ τὰς διαφόρους σχέσεις τοῦ βίου, ἐστὶ μᾶλλον εὐεπίφορος εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ ὅτι εἰς πρώτην συμπλοκὴν τῆς τάξεως ταύτης, εἴτε ἐν ἐδοῖς εἴτε ἐν καπηλείᾳ, εἴτε ἀλλαγῷ τὰ μέρη ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ μὲν μεταβάλλονται εἰς αἱματηρὰ στάδια ὅπου ἀπαστράπτουσιν ἀπᾶσις ὄπλα, ἐν

νοκτι δὲ ἀντηχοῦσι τόσοι πυροβολισμοί, ὥστε νὰ ἐκληφθῇ εὐλόγως ὅτι ἐχθρός εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἄτυχως μεταξὺ τῶν ὀπλοφορούντων παρ' ἡμῶν κατατάσσονται καὶ νέοι θώδεκα, δεκατεσσάρων καὶ δεκαεξὶ τῶ πολὺ ἐτῶν ἡλικίας, οἵτινες συχνὰ ὑποπίπτουσιν εἰς ἀδικήματα ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν καθ' ἑτέρων τῆς αὐτῆς ἢ καὶ μεγαλύτερας ἡλικίας προσώπων, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἢ μὲν ἀβελτηρία καὶ ἀκηδία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπέτρεψεν αὐτοῖς σιωπηλῶς διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῆς τὴν ὀπλοφορίαν, ἢ δὲ δικαιοσύνη ἐθεώρησε τὸ πρᾶγμα ὡς παιδικὸν καὶ δὲν ἔλαβε ποτέ τὸν κόπον νὰ ἐμβρατεύσῃ εἰς τὴν φύσιν του καὶ νὰ τὸ τιμωρήσῃ ἀποτελεσματικῶς. Ἐξῴθεν καὶ ἐνός τῶν γυμνασίων καὶ σχολείων οἱ μαθηταὶ διαπληκτισθέντες πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο φηκισμῶν ὄπλων. Τοῦτο καὶ μόνον φρονουμένον ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ κατὰ πόσον ἡ ὀπλοφορία ἐγένετο παρ' ἡμῶν γενικὴ καὶ κατὰ πόσον ἐδεινώθη ὁ χαρακτήρ αὐτῆς.

Θλιβερόν ἐστὶν ὅτι τῶν ἀρχῶν τὴν μέριμναν δὲν ἐξήγειραν εἰσέτι οὔτε ἡ γενικότης αὐτῆς, οὔτε ὁ χαρακτήρ τῆς, μ' ὅλον ὅτι αἰματηρὰ πρόκεινται ἐνώπιον ὄλων τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀπλοφορίας, ἡ ὀρθώτερον εἰπεῖν, τῆς ἀκηδείας τῶν ἐντοταλμένων τὴν δίωξιν τῶν ἀξιοποίνων ποῶν ἀρχῶν.

Ἐν τούτοις ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τῶν τούτου ὀλιγωρία ἀποτελεῖ οὐσιωδιστάτην παράλειψιν καθήκοντος καὶ ἀδιαφορίαν ἀξιοκρίτων. Μὴ τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀδικήματα κατατάσσεται καὶ ἡ ὀπλοφορία ὅσα κίνδυνος κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ προσβολὴ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀσφαλείας, κατὰ τὴν ὥρᾳν τοῦ ROSSI ἐφαρσάν κλονεῖ ἐπαίσθητῶς τὰ θεμέλια τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως παραμελούμενη καὶ ἀποβαίνει πρὸς τοὺς μεγάλων δυστοχημάτων μὴ αὐστηρῶς ἀπαγορευομένη καὶ τιμωρομένη. Ἡ ἐγκληματικὴ τῶν ὄπλων χρῆσις ἀνάγκη νὰ ἐπιφέρει προσβολὴν εἰς τὴν τάξιν, εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν. Προλαμβάνουσα ἡ πολιτεία λίγει ὁ Viviani τὴν χρῆσιν τῶν ὄπλων καὶ τιμωροῦσα αὐστηρῶς τοὺς φερόντας αὐτὰ πολίτας, ἀπαλλάττει τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀνησυχίας καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ὀδύνην τοῦ ν' ἀνεγείρῃ ἱκνῶματα διὰ τὰς θανατικὰς ποινὰς.

Ἡ ἀπεργία τῶν ἀρτοποιῶν.

Ἡ ἀπεργία τῶν ἐνταῦθα ἀρτοποιῶν, παραταθείσα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ὁ κινήτος πλῆθος τῆς πόλεως ὑπεραυξάνει, ἐνέπνευσε σπουδαίους φρόνους παρ' ἡμῶν περὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου τῆς σοβαρότητος τῶν συμβάντων ἐπελήφθησαν αὐτοῦ καὶ ὁ ἐγγχώριος τύπος.

Ἄν οἱ ἀρτοποιοὶ ἀγνοοῦσι τὴν δύναμιν νὰ παραγάγῃ ἡ ἑλληνικὴ ἄρτος ἐν πόλει μεγάλῃ ἐνεχύρητῃ μέγιστον ἀριθμὸν ἐργατῶν ἄνευ ἀκοινότητας καὶ ἄλλων ἐχόντων νὰ διαβρῶσιν τέσσαρα, εἰ ἀρχαὶ γνωρίζουσι τί ἐπιβάλλεται αὐτοῖς, νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἀπειλουμένης ἐκ τοιούτων ἐπικινδύνων αἰτιῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐγγχώριος τύπος, διερωτῶν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, δὲν ἐδύνατο νὰ ὑστερήσῃ ἐν τῷ ἐλέγχῳ καὶ σιγῇ ματισμῷ τῆς διαγωγῆς τῶν παρ' ἡμῶν ἀρτοποιῶν, ἥτις ἐνέβαλεν εἰς ἀκραν ἀμηχανίαν τὴν πόλιν καὶ ἠπειλάσθη τὴν τάξιν ἐν αὐτῇ.

Ἐμάχθημεν ὅτι πρὸς ἄρσιν τοῦ σκανδάλου τούτου ἐλήφθησαν μέτρα τινὰ, συνεστήθησαν δηλαδὴ ἐπιτροπείαι, εἰσήχθησαν οἱ ἀπεργήσαντες ἀρτοποιοὶ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κλπ. Ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι ὅλα τὰ μέτρα ταῦτα θελοῦσιν ἀποβῆ ἀνεπιφρόνητα, ἐφ' ὅσον αἱ αἰτίαι τῆς ἀνωμαλίας ὑφίστανται πάντοτε. Ἡμεῖς δὲ παρορῶντες ταῦτα, ἀποβλέπομεν εἰς τὰ ἀποτελέσματα, αἵτινα πρὸς καιρὸν μόνον παραμερίζονται διὰ τῶν προχέρον μέσων.

Αἱ αἰτίαι τῶν ἐκάστοτε ἀναφωμένων ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἄρτου ἐγκαινῶνται ἐν μέρει μὲν εἰς κακὰς τινὰς εἴσεις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς ἀρτοποιητικῆς βιομηχανίας, κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμῶς εἰς τὴν ἀτέλειαν καὶ τὴν ἀσυνέπειαν τῶν σχετικῶν νόμων. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀτέλεια καὶ ἡ ἀσυνέπεια αὕτη τῶν νόμων δὲν ἐκλείψῃ, τὰ ἄτοκα αἵτινα οὐκ ἐπινοοῦνται ἐκάστοτε, πρὸς καιρὸν καταβαλλόμενα, θέλουσιν ἀνακύπτει πάντοτε ἐπικινδύνου, μέχρις οὗ προκαλέσωσιν ἀξιοθρήνητον τινὰ κοινὴν συμφορὰν. Τοῦτο λοιπὸν δεῖν νὰ ζητήσωμεν αἱ ἀρχαὶ καὶ ἰδιώται, ἐάν θέλωμεν νὰ μὴ διαταλῶμεν πότα μὲν οὐματα τῆς ἀισχροκερδίας τῶν ἀρτοποιῶν, πότα παράγια τῆς πονηρίας τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ μὴ εὐρεθῶμεν μίαν ἡμέραν ἀπέναντι συμφορᾶς τινος κοινῆς καὶ ἀξιοθρήνητου.

Οἱ ἀρτοποιοὶ παραπονοῦνται πάντοτε κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων ὡς περιορίζουσιν τὴν ἐλευθερίαν ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἢ τῆς βιομηχανίας των. Οὐδὲν τοῦ παραπόνου τῶν τούτου δικαιοτέρον, διότι βεβαίως σήμερον ἡ ἀστυνομικὴ διατίμησις τῶν ὠνίων ἥτις ἐπιτρέπεται ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἡμῶν νόμου, ἢ ἀκριβέστερον ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς τιμῆς αὐτῶν, λόγον δῆθεν δημοσίου συμφέροντος, εἶναι ἀνωμαλία τις εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐλευθερίας κινήσεως τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων, ἥτις ἀνεγνωρίσθη πλέον ἐν πᾶσι καὶ ἐξομολογήσθη ὑπὸ θεμελιωδῶν νόμων. Τὸν θεσμὸν τῶν διατιμήσεων προσέλασαν εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους κοινωνικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ περιστάσεις δυστυχῆς, οἵτινες εὐτυχῶς ἐξέλιπον ἤδη. Σήμερον, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, τῆς εὐκόλου ἐπικοινωνίας, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου πνεύματος καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν φραγμῶν, ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν κρανημάτων, ὅσακις εἰδικαὶ περιστάσεις δὲν περιορίζουσι τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμὸν, ὀρίζεται ὑνῶματι τοῦ νόμου τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζήτησεως καὶ οὐχὶ ὑνῶματι τῶν μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνταγωνισμῶν διατιμήσεων τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ὅπου τῆς τιμῆς τῶν ὠνίων οὐκ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμβαίνει τὸ ἕτερον τῶν δύο τούτων ἢ ἡ ἀγοραία αὐτῶν τιμὴ ὑπάρχει πράγματι ὑποθεσετέρα τῆς ἐπισήμου διατιμήσεως, ἕκαστα λ. χ. τῆς ἐπιπέσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀναγκαιούσης ὕλης πρὸς ἐξέσκησιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος βιομηχανίας, ἢ τῆς χρήσεως ὀργάνων παραγωγικῶν ἐντελεστέρων, ἢ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ οὕτω ζημιώνεται ὁ ἀναλωτῆς, ἢ ἡ πραγματικὴ τιμὴ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ὑπὸ τῆς διατιμήσεως ὀριθεύσεως, καὶ ἕνεκα τούτων οἱ πωληταὶ ἀναγκάζονται ἢ νὰ νοθεύσωσι τὰ πρεϊόντα αὐτῶν, καταδολιευόμενοι τοῦ νόμου, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ὡς ἐπιζημιῶν ὡς ἐκ τούτου δὲ, ἢ ἔνδεια τῶν διατετιμημένων ὠνίων καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἐπαίσθητῆ. Ἡ κοινωνία δὲν ἔχει σήμερον πλέον ἀνάγκην τοιούτων προστατευτικῶν μέτρων, διὰ τοῦτο ἐν πολλαῖς πολιτείαις τὸ σύστημα τῶν ἐπισήμων διατιμήσεων νομοθετικῶς καταργήθη καὶ ἔπειτα τοῦτο νόμος ὑφίσταται ἐπὶ ἀφῆθη διὰ τῆς ἀπραξίας ἐν ἀρχαιότητι.

Οἱ ἡμέτεροι ἀρτοποιοὶ ὅθεν δὲν ζητοῦσι τι ἀντιβαίνειν εἰς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, ζητοῦντες νὰ ἔχωσι τελείαν ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀρτοποιητικῆς βιομηχανίας των, ἥτις οὐδαμῶς διαφέρει πάσης ἄλλης βιομηχανίας, οὐδὲ μὲμφιμορῶνται κατὰ τῶν διατιμήσεων, παραγωνίζουσι νὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ἢ τὰ δόγματα αὐτῆς ἐκείνα αἵτινα ἐτυχον γενικῆς ἀναγνωρίσεως. Πρέπει ν' ἀναγνωρίσθῃ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἡ ἐλευθερία τῶν συναλλαγῶν, ἢ τὰς πιθανὰς καταχρήσεις περιστέλλουσι σήμερον, ὁ συναγωνισμὸς, ἡ εὐκόλου συγκοινωνία, τὸ κερδοσκοπικὸν πνεῦμα κτλ.

Τὰς ἀρχὰς ταύτας οὕτω τιθεμένας ἀπολύτως καὶ ἀσχετῶς πρὸς ἐξαιρετικὰς τινὰς περιστάσεις,

οὐδεὶς εἶναι διατεθειμένος ν' ἀμφισβητήσῃ ἢ ν' ἀρνηθῇ. Ἀλλ' ὡς ἐξετάσωμεν μὴπως παρ' ἡμῶν τὴν ἰσορροπίαν τοῦ νόμου τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζήτησεως διαταράσσουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαιτέρως περιπτώσεις, ἐξασθενίζουσαι τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμὸν καὶ δικαιολογοῦσαι μέχρι τινὸς τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπισήμων διατιμήσεων, ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης;

Ἡ ἐλευθερία τῶν συμβάσεων καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐπιφέρει τὰ ἀρίστα αὐτῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ πεδίου ἐντελῶς ἐλευθέρου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ στάδιον δὲν εἶναι ἐλεύθερον καὶ μὴ χρῆσθαι γίγῃ τοιούτου, ἢ ἐπίσημος διατίμησις τοῦ ἄρτου θέλει ἔχει δικαιολογητικὴν τινὰ βάσιν. Ὁ γνωστὸν, ἢ ἐγγχώριος ἀλευροποιτῆς προστάτεται ἀποτελεσματικῶς ἐν τῷ πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα συναγωνισμῷ, διὰ δασμοῦ ἀποκλειόντος πᾶσαν εἰσαγωγὴν τοιούτων. Ἡ προστασία αὕτη, χορηγομένη πρὸς ζημίαν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινῶν, δικαιολογεῖ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τοῦ ἄρτου. Ἄφετε τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα νὰ εἰσαχθῶσιν ἐλεύθερα, ἢ ὑπὸ δασμῶν ἀνάλογον τοῦ ἐπὶ τοῦ αἴτιου δασμοῦ, καὶ ὡς καταργασμένον αὐτοῦ εἶδος, καὶ τότε ἡ ἐλευθερία τῆς ἀρτοποιίας ἀς ἀποκατασταθῇ τελεία, ὡς πᾶσα ἄλλη βιομηχανία, καὶ μόνος ὁ συναγωνισμὸς ἔστω ἐγγῶσις κατὰ τῆς ὑπερμέτρου κερδοσκοπίας. Ἐν ὅσῳ ὁμῶς ἀποκλείετε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλεύρων καὶ παραδίδετε ἡμᾶς εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἑλληνικῆς ἀλευροποιίας, πρέπει νὰ ζητηθῶσιν ἀσφάλεια ὑπὲρ τοῦ κοινῶν, διὰ τῆς ἐπίσημου διακανόνισσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, τοῦ πρῶτιστου τούτου στοιχείου τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Περιττὰ πάντα ὅ' ἀποβῶσι καὶ διατιμήσεις καὶ ἄλλη ἀστυνομικὴ πρόνοια, ὅπου τὸ ἀλευρον γίγῃ ἐμπόρευμα ὑπὸ τῆς καθολικωτέρας ἔννοιας τοῦ ἐμπορεύματος· εἶδος δηλονότι ἐλευθέρως παραγόμενον, εἰσαγόμενον, μεταπωλούμενον, κλπ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίγῃ τοιούτου τὸ ἀλευρον καὶ καθέξῃ θέσιν ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἐδώδιμων ἢ ὠνίων καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ μεγαλεμποροῦ καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ μεταπράτου, πρέπει ν' ἀφεθῇ ἐλευθερία ἢ εἰσαγωγῆς του, καταργουμένου τοῦ προστατευτικοῦ τῆς ἐγγχώριου ἀλευροποιίας δασμοῦ. Τότε οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ παραπονεθῇ ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἄρτου, ἐδύνατο δὲ προχείρως τὸ αἶμα νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας του προμηθευόμενον τὸ ἀλευρον ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ τοῦ πατροπαράδοτου γνωστοῦ τρόπου μεταποιῶν αὐτὸ εἰς ἄρτον.

Καὶ σήμερον πωλεῖται βεβαίως ἀλευρον εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχικῇ πηγῇ τοῦ προστατευμένου κατὰ παντὸς ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ συνταυτιζόμενον πρὸς τὸ σήμερον τῆς ἀρτοποιίας, οὐδεμίαν δύναται νὰ παρέξῃ εὐκολίαν, ἢ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντιρροπὸν εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἄρτου, ἢ ἐν θαυμαστῇ ἀναλογίᾳ παραλόγου, διὰ λόγους εὐνοήτους.

Ὁ γνωστὸν, ὁ αἴτιος κατὰ τὸ ἐν ἰσχύει δασμολόγιον πληρῶναι δασμῶν κύριον καὶ προσθέτους δύο λεπτά καὶ 3/4 ὡς ἐγγιστα τοῦ λεπτοῦ κατ' ὄκταν, τὰ δὲ ἀλευρα λεπτά ὡς ἐγγιστα 8. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουσιν ἐμφανῶς, διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα εἶναι τελείως ἀποκλεισμένα ἐκ τῶν ἀγορῶν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τίσις πρέπει νὰ παραπονεθῇ τὸ ἑλληνικὸν κοινόν. Καὶ τὸ νεον δασμολόγιον, οἷτινος ἡ ἐφαρμογὴ ἐξακολουθεῖ δὲν ἀπεμακρύνθη διὰ τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, τῶν προστατευτικῶν τούτων ἀρχῶν τῆς ἐγγχώριου βιομηχανίας· οὐχ' ἤττον ὁ συντάκτης αὐτοῦ συνέειδεν τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπολαβάνον αἶτοπον καὶ ἐπειράθη τὴν βαθμιαίαν αὐτοῦ ἄρσιν, ἀλλὰ μόλις μετὰ τρία ἔτη ἀποκαθίστησιν, οὐχὶ τελείαν ἀναλογίαν δασμοῦ αἴτιου καὶ ἀλεύρου, ἀλλὰ μετριάσαν τινὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ τελευταίου τούτου, ὅστις καθ' ἡμᾶς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οὐδὲ καὶ τότε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλεύρων.

Ἀλλ' ἴσως τις ἀντιτάξῃ εἰς ταῦτα ὅτι ἀρκεῖ ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἐγγχώριων τῆς ἀλευροποιίας

καταστημάτων, να μεταβιβάσει τὴν ὑπόθεσιν κερδοσκοπίας. Νομίζομεν ὅτι οὗτος δὲν ἀρκεῖ, διότι ὅπου καὶ ἐν καλῇ πίστει καὶ μακρῶν πάσης συνεννοήσεως ἐργάζονται καὶ παράγουσι τὰ ἐγχώρια βιομηχανικὰ κατὰστάματα, τὸ κοινόν, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν σύστημα, δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει τῶν εὐεργετημάτων ἐκείνων αἰνὰ συνεχῶς τὸ μέγξ ἐμπόριον τοῦ κόσμου παρέχει πολλάκις ἀκουσίως του, ἐκ περιστάσεων ἀπροβλεπτῶν, ἢ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπικειμένων ζημιῶν.

Ἡ προστασία τῆς ἐγχωρίου ἀλευροποιτικῆς βιομηχανίας ἐγένετο λαν καταβλητικὴ εἰς τὸ κοινόν, διότι αὕτη ἀφορᾷ εἰς ἀντικείμενον πρωτίστης ἀνάγκης· ἐὰν δὲ ἐχορᾷτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου προστασία τις, αὕτη εἶδει νὰ χορηγηθῆ ὑπὲρ τῆς ἀνεωτέρας προμηθεῖας τῆς κυρίας τροφῆς τοῦ πτωχοῦ καὶ τῆς τῶν τέκνων του.

Ἡ ἐπίσημος προστασία τῆς βιομηχανίας ὀλίγους ἔχει σήμερον ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογητὰς ἐκ τῶν δημοσιολόγων, καὶ ὀλίγα ὑπὲρ αὐτῆς στήριγματα ἐκ τῆς ἐπιστήμης· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων αἰνῶς ἀκόμη καὶ σήμερον φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐγχώρια βιομηχανία δέον, διὰ προστατευτικῶν θεσμῶν, νὰ κηδεμονεύεται ὑπὸ τῆς πολιτείας, οὐδὲ εἰς ἐπίσημον νὰ ὑποστηρίξη διὰ βιομηχανία ἀφορῶσα εἰς ἀντικείμενον πρωτίστη ἀνάγκης, ὡς ὁ ἄρτος, δικαιούται κατὰ τινὰ τρόπον εἰς προστασίαν ἐπίσημον· διότι τοιοῦτον τι ἤθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ, ὡς ν' ἀρρῆιτο ὁ ἄρτος τοῦ πτωχοῦ οἰκογενειάρχου ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων του κατὰ λόγον τῆς παρεχόμενης εἰς τὰ ἐνοούμενα κατὰστάματα προστασίας. Οὐδ' ἡ κοινὴ συνείδησις τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν ἦτο μᾶλλον περυσισμένη, θὰ εἶδονατο ποτὲ ν' ἀνεχθῆ, ὅπως χάριν τῆς προστασίας ἐνὸς μύλου, ὁ πτωχὸς λαὸς πρέπει νὰ φάγη ὀλιγώτερον. Καὶ ἐντούτοις παρ' ἡμῖν τὸ τοιοῦτον κακὸν δὲν εἶναι ἄγνωστον. Τὴν προστασίαν ὀρισμένων τινῶν βιομηχανιῶν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐννοήσωμεν προστασίαν βιομηχανίας ἀφορώσης εἰς τὸν ἄρτον καὶ ἀποκλείουσαν τὴν πτωχὴν τάξιν τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μεγάλου διαγωνισμοῦ.

Ἐν τούτῳ ἔγκειται νομίζομεν τὸ ἄτοπον, καὶ τοῦτο τὸ ἄτοπον δέον νὰ καταπολεμηθῆ ὑπο τῶν ἀτόμων καὶ τῆς δημοσιογραφίας. Πρὸς τὸν ἡμέτερον ἰδίῳ Ἐμπορ. Συλλογῶν, ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἡ διαφύτικος αὐτοῦ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, πρόκειται ἀναπόφευκτον αὐτοῦ καθῆκον, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παραβλεφῆ ἐπὶ πλέον.

Εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον παρατηρεῖται καὶ ἄλλη τις ἀνωμαλία, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλουσιν προσκοπῆν πάντοτε πᾶσαι αἱ ἀστυνομικαὶ ἐνέργειαι. Παρ' ἡμῖν ὁ μὲν ἄρτος ὑπόκειται, δυνάμει τοῦ ἀγορανομικοῦ νόμου, εἰς ἐπίσημον διατίμησιν, τ' ἄλευρα ὅμως οὐχί· ἐν τῇ πράξει δὲ συμβαίνει τοῦτο· τινὲς τῶν ἀρτοποιῶν εἰσὶ καὶ μεγάλοι ἀλευροποιοί, ἐν φοιότητι δὲ περιπέττει οὗτοι ἠναγκασμένοι νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ ἄρτου, εἴτε ὑφίστανται κατ' ἐμμεσον τινὰ τρόπον διατίμησιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλεύρου, εἴτε θέλοντες νὰ ὑπερτιμήσωσιν τὸν ἄρτον ὑπερτιμῶσι τ' ἄλευρα καὶ κἀμπουοῦσιν οὕτω τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἑαυτῶν θέλησιν. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἐργασιαρχαὶ μόνον ἀλευροποιοί, οἵτινες, μὴ ὑποκείμενοι ὡς πρὸς τὸ πρῶτον τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς οὐδεμίαν διατίμησιν, οὐδ' εἰς τὰς ἰδιοτρόπους τῆς ἐμπορίας διακυμάνσεις τῶν τιμῶν, ὡς ἐκ τῆς προστασίας ἢ ἀπολαμβάνουσι, αὐτοὶ αὐθεκῶτως ὀρίζουσι τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, προσδιορίζοντες τὰς τιμὰς τοῦ ἀλεύρου. Πλησίον τῶν δύο τούτων τάξεων βιομηχανῶν, ὑπάρχει καὶ μέγας ἀριθμὸς μικρῶν ἀρτοποιῶν, οἵτινες προμηθεύονται ἐκάστοτε ἐν μικρῇ τὰ ἄλευρα ὑπὸ τῶν πρώτων, μεταποιοῦσιν αὐτὰ εἰς ἄρτον κατὰ τὴν ἀπλουστερῆν μέθοδον καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσημον διατίμησιν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄρτους οὗς παράγουσιν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ συνήθως τὰ οἰκρότερα θύματα τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων, διότι πολλάκις τὰ μὲν

ἄλευρα ἀγοραζοῦσιν εἰς τιμὰς δυσανάλογους πρὸς τὴν τρέχουσαν τοῦ αἴτου τιμὴν, αἱ δὲ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου ὀρίζουσι, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν νόμων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοῦ αἴτου τιμῶν· καὶ αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ πολλάκις ἀνεγνώρισαν τὴν δυσχερείαν τῆς θέσεως τῶν μικρῶν τούτων βιομηχανῶν καὶ ἐδείχθησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπιεικεῖς περὶ τὴν τήρησιν τῶν διατιμήσεων.

Αἱ ἀνωμαλίαι ταῦτα δέον νὰ ἐκλείψωσιν νομοθετικῶς καὶ μέχρι οὗ τοῦτο γίγη δυνατόν, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ καθιστῶσιν ἤττω ἐπαχθὴ τὴν τοιαύτην κατάστασιν, δι' ὧν μέσων αὐταὶ γνωρίζουσι.

Κατὰ τὴν γνώμην λοιπὸν ἡμῶν, πάντα τὰ ἄτοπα τῶν ἐπίσημων διατιμήσεων καὶ πάντα τὰ παράπονα τοῦ ποινοῦ κατὰ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τούτων κατὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν παύουσιν, ἐὰν ἀφ' ἐνὸς μὲν καταργηθῆ πᾶσα ἐπίσημος διατίμησις τοῦ ἄρτου καὶ ἀφεθῆ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐλευτέρας συναλλαγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ βασμοῦ τῶν ἀλεύρων γίγη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βασμοῦ τῶν σίτων καὶ μόνον κατὰ τὸ ἡμισυ ἀνωτέρας τούτου. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ὑποβάλλομεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὴν πεποιθμένην συζήτησιν τοῦ ἐγχωρίου τύπου, εὐτυχεῖς δὲ θὰ λογισθῶμεν ἐὰν δώσωμεν ἀρορῆν εἰς συζητήσιν σοβαρὰν τοῦ θέματος, καὶ περιστροφέναν ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν αἰτιάσεων καὶ τῶν ἀκαίρων ἀνταγλισσῶν.

Τὰς ἀρχὰς ταύτας, σχεδὸν ἐπὶ λέξει, ἐξεθέσωμεν καὶ ἄλλοτε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 18 Μαΐου 1884 ὅπου τὸν ἀνεγύρισαν παρ' ἡμῖν αἱ ἰδία δυσχερεῖαι, ἐπαναλαμβάνομεν δ' αὐτὰς καὶ σήμερον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι θὰ γίνωσι πλέον ἀφετηρία πρακτικώτερας ἐνεργείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σήμερον ὁ καιρὸς ἀπὸ πράξεως φαίνεται ἀπειλητικὸς, ἅς ἐλπίζομεν ὅτι θελομεν διαφυγῆ τὸν ἐκ τῆς βραχῆς κίνδυνον.

— Ἡ ἐνταῦθα ἀγορὰ πῆς σταφίδος ἀπὸ χθὲς διατελεῖ ἡσυχῶς.

— Διαπίσθη ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Ἐφεσίων ὁ κ. Συρ. Δυκούρη, ἐπὶ μακρὸν ὑπερετήσας ἐνταῦθα ἄλλοτε εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ διακριθεὶς ἐν αὐτῇ ἐπὶ δικαστικῇ ἀκεραιότητι καὶ φιλοπονίᾳ.

— Ἐκ τῶν πρὸς δικαστῶν παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ μετατέθησαν εἰς μὲν τὸ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικεῖον ὁ κ. κ. Δ. Ποταμίανος, Μ. Δ. Μελετόπουλος καὶ Στέφ. Ναυτης· εἰς τὸ ἐν Πανασσίδι δὲ ὁ κ. Ν. Ψωμάκης καὶ εἰς τὸ ἐν Τριπόλει ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης. Εἰς ἀντικατάστα δὲ τούτων μετατέθησαν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Πρωτοδικεῖου Ἀθηνῶν ὁ κ. Κλεσμ. Χαντζηλιάκος, ἐκ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ὁ κ. Κωνστ. Κωκκῶνης, ἐκ τοῦ ἐν Πιλείῳ ὁ κ. Ἰωάννης Κ. Ἰωαννίδης, ἐκ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὁ κ. Ἰάκ. Καγκιάδης καὶ ἐκ τοῦ ἐν Κερφαλλίῳ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σαούλης.

— Διαπίσθη σχολάρχης ἐνταῦθα παρὰ τῷ Ἡ. Ἐλλ. Σχολεῖῳ ὁ κ. Ἀναστάσιος Παπαλουκάς, πρωτόκοκκος τοῦ Γυμνασίου τοῦ κ. Παπαλουκά. Τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς υἱοθετικῆς παιδείας νέων χριστῶν καὶ μεροσφωμένων ἐπιστημονικῶς ὡς τὸν νέον κ. Παπαλουκᾶν λογισόμεθα κατάκτησιν τῆς ὑπηρεσίας, διότι δι' αὐτῶν αὐτῶν ἀνακύψη, καὶ θὰ λάβῃ τὴν πρέπουσαν θέσιν. Ὁ κ. Ἀναστάσιος Παπαλουκάς, ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ἐνέκυψεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, διακούσας δὲ τὰ μαθήματα τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου μετέβη κατόπιν εἰς Γερμανίαν, ὅπου διήκουσε τὰ μαθήματα τῶν πρωτίτων ἐκεῖ Πανεπιστημίων, καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῶν ἐν Πένη οὕτως ὡς καθηγητῆς μετ' ἐπαίνων ἐμνήσαντο τῆς ἐπὶ διδασκαλίᾳ διατρέψεως του. Ὁ νέος κ. Παπαλου-

κὸς κέκ τῆται κατ' οὐσίαν τὰ προσόντα ἀνωτέρας θέσεως ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει ἐκείνης ἢ ἐτύχεν ἐν τῷ παρόντι· ἀλλ' ἐν τυπικῇ τῶν τοῦ Νόμου προσόντων κτήσει εἶδει, ἢ ἀὐπρεπῆ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῇ κατωτέρᾳ θέσει, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ οὐ μόνον θέλει ἀναδειχθῆ χρησιμώτατος, ἀλλὰ καὶ θὰ προσκτιθῆται τὴν ἀναγκαίαν πείραν, ἕνα οὕτω ἀποβῆ εἰς τὸν ἀρίστον μουσῶν τῆς ἡμετέρας φιλολογίας.

— Τὸ παρὰ τοῦ κ. Γ. Χ. Κανελλοπούλου διευθυνόμενον ἐνταῦθα ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ ἔνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως διέκοψε τὰς ἐργασίας του ἐπὶ οὐκ ὀλίγας, ἐπανέλαθεν αὐτὰς ἤδη ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα, ἐγκαθιδρύθη δὲ ἐν τῇ νεοδημιουργίᾳ τοῦ κ. Δάρα, κειμένη ἀπέναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Γιαννοπούλου. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐπὶ ἐν ἔτος λειτουργήσαν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν νέαν μέθοδον καὶ τὴν διεύθυνσιν ἀκουράστου νέου καλλίστου ἀπέφερε καρποῦς, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁμοίως θέλει ἀποφέρει ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς ἐργασίας του, καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστώμεν αὐτὸ εἰς τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

— Βυχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἡμῶν μετ' ἐπιστασίας μελετᾷ πᾶσαι τὰς πρὸς αὐτὸν ὑποβαλλομένας πράξεις τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ βαρὺν κατ' ἐπίθετον πόνον τῆς ἀκυρώσεως ἐπὶ ἐκείνων τῶν πράξεων αἰτινας ἢ δὲν ἐξυπηρετοῦσι τὸ δημοτικὸν συμφέρον, ἢ ἐγένετο παρὰ τὸν Νόμον. Πολλὰ τοιαῦτα πράξεις καὶ ψηφίσματα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἠκυρώθησαν παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀστυρὸς ἐλεγχος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Δημοτικῆς θὰ ἐκτελέσῃ οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἠθικότητος τῆς τελευταίας ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο εὐχόμεθα νὰ ἐξακολουθήσῃ σύντομος καὶ ἀδιακοπῆς.

— Καὶ ἐπὶ ἄλλων Δήμων τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ ἡ ἐπίβλεψις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἤρξατο νὰ γίνεται πραγματικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ. Ὡς ἐμάθαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἐφείλκεσε πρῶτιστως ὁ Δήμος Δύμης, κατὰ τοῦ Νομάρχου τοῦ ὁποῦ ἐγένοντο διαφοραὶ καταγγελλομένη ἐπὶ πράξεσιν ἀφορώσαις τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεκρίθη ἀπὸ τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ἡ αἰτία τοῦ θανάτου νεαρῆτος τινος ὑπερέτου οἰκτροῦ καὶ θανατηφόρου τραυματισθέντος ἐκ κάρρου, ὅπερ ὁ ἴδιος ὠδήγει. Τὰς περιστάσεις τοῦ τραυματισμοῦ τούτου, ὡς καὶ τὰς τῆς ἀποκρίψεως τοῦ θανάτου ἐνδιαφέρει νὰ μάθωμεν, θὰ γνωρίσωμεν δὲ βεβαίως ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.

— Περὶ τὴν Μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐξερῶθη εἰς οἰκῆν τι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀγορὰν «Περκαίου» πυρκαϊὰ ἐξ ἀνασπόμενης ξηροῦ χόρτου ἐναποτομιευμένου ὑπ' αὐτὸ ἐν πρῶτῳ. Ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊῆς ταύτης ζῆλια δὲν εἶνε μεγάλη, διότι προσελήθη, καθ' ὅσον καὶ ἡμέρα ἦτο καὶ ἀνεμος δὲν ἐπνεῦν. Ἐὰν ἡ ἀνάφλεξις ἐγένετο εἴτε κατὰ τὴν νύκτα ἢ ὑπὸ τὸ κράτος σφοδρῶ ἀνέμου ἢ καταστροφῆ ἤθελε προσλάβει εὐρυτάτας διαστάσεις, διὰ τὴν γειννῆσιν πεπαλαιωμένων ἄλλων οἰκῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πολλὴν εὐφλεκτον ὕλην, δὲν ἐπρεπε βεβαίως αἱ πυρκαϊαὶ νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχει ἡ πόλις ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ συσσωρευσεως εὐφλεκτῶν ὕλων, καὶ πρὸ πάντων ξηροῦ χόρτου, οὐδὲ νὰ ἐξεγείρη μόνον ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν μέριμναν αὐτῆς ἢ ἐπερχομένη καταστροφῆ. Τῆς Ἀστυνομίας τὸ ἔργον εἶνε νὰ προνοῇ· ὅταν δὲ ἐπέρχωνται τὰ ἐκ τῆς ἀπρονοήσιας τῆς ἀποτελέσματα, τότε εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἐναπόκειται νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς Ἀστυνομίας.

— Ὑπὸ τοῦ νέου συμπολίτου μας κ. Χαράλ. Θεοδώρου ἐξεδόθη χρησιμώτατον βιβλίον ὡς βοηθῆμα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἱταλ. γλώσσης κατὰ μέθοδον ὀλιγῶν πρακτικῶν καὶ εὐχερестаίην, ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἡ ἹΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕἰΣ 24 ΜΑΘΗΜΑΤΑ**

ίτοι πρακτική μέθοδος προς τελεί-
ιν και πλήρη εκμάθησιν της Γλώσ-
σης ταύτης. Το βιβλίον τούτο συντάχθη
κατά την μέθοδον του Άγγλου ROBERTSON, το δε
σύστημα αὐτοῦ προσφερόμενα ἐφημέρια εἰς τοὺς
διατετέτους τύπους τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, και
ἰνετηρήθη κατὰ τὰς ἀνάγκαις τοῦ Ἑλληνικοῦ
σπουδαστοῦ, ὅστις δύναται και ἀπ' ἐαυτοῦ ἀνευ
διδασκάλου και πολλοῦ κόπου, νὰ ἐκμάθῃ τὴν
Ἰταλικὴν Γλῶσσαν. Διαβλέθοντες τὴν νέαν ταύτην
μέθοδον τοῦ κ. Θεοδώρου δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντελεστέρα και πληρεστέρα
τασῶν τῶν μέχρι τούδε ἐκδοθεμένων εἰς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Γλῶσσαν τοιούτων μεθόδων και ὅτι τὸ
βιβλίον τούτο παρέχει σπουδαιότατον βοήθημα
εἰς τοὺς ἐπιμεμένους νὰ σπουδάσωσι τὴν ὠραίαν
Ἰταλικὴν γλῶσσαν, οὐχὶ διὰ τῶν σικκιῶν τύπων
καὶ δυσπέπτων γραμματικῶν κανόνων, ἀλλὰ κα-
τὰ μέθοδον ἀπλὴν θάινουσαν ἀπὸ τὰ ἀπλά εἰς τὰ
ἰσοθεώτερα, παρέχουσαν εἰς μικρὰς δόσεις τὰς
δυσκολίας, και καθ' ὅλου ἀκούσαν τὸν μαθητὴν
πρακτικῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιφύσεις δυνάμεθα τέλος
νὰ συγχαρώμεν τὸν φιλοπονήσαντα τὸ ἔργον κ.
Κ. Θεοδώρου και νὰ συστήσωμεν αὐτὸ θαρρύντως
εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Ἰταλικῆς. Τὸ βιβλίον εὐ-
ρίσκεται ἐνταῦθα παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ ἠΚάδμος»
ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ ὁποῖου και ἐξεδόθη.

Ἐνακριθεῖς ἅς ἔδωσαν πληροφορίας, κ.
Συντάκτα περὶ τῶν ὥρων, καθ' ἃς διατελεῖ ἀνοι-
κτὸν τὸ κατάστημα, ἐν ᾧ πωλοῦνται ἐνταῦθα
τοῦ μονοπωλίου τὰ εἶδη, διότι τούτο εἶνε ἀνοικτὸν
ἀπὸ τῆς 8 πρωῒνης ὥρας μέχρι τῆς Μεσημέριας, και
ἀπὸ τὰς 2 ἢ 1/2 μ. μ. μέχρι τῆς 6ης ἀπάσης, δε
τὰς ἑσπέρτας και τὰς Κυριακὰς διατελεῖ ἀνοικτὸν
ἐπὶ δύο ὥρας. Τὸ τελευταῖον τούτο γίνεται πρὸς
εὐκόλιαν τῶν ἀγοραστῶν, διότι οὐδεμίαν ἔχομεν
πρὸς τούτο ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρέωσιν, καθ' ὅσον
τὸ κατάστημα τοῦ μονοπωλίου πρέπει νὰ διατελῇ
προσῆκον εἰς τὸ κοινὸν καθ' ἃς ἡμέρας και ὥρας
ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα, τούτο δ' ἐτη-
ρήσαμεν πάντοτε, και πᾶσα ἄλλη ἐναντία πλη-
ροφορία εἶνε ἀνακριθεῖς και ἀναξία πίστεως.

Κρίσις Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Μετὰ τὸν ἄκαιρον και ὄλιως ἀδίκον πάταγον
τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα
τῆς ἀξιώσεως τῶν ἀροτοποιῶν περὶ αὐξήσεως τῆς
τιμῆς τοῦ ἀρτοῦ, ἀντεπεξῆλθε κατὰ τούτων και
ἡ σύνταξις τῆς ἐνταῦθα ἐκδοθεμένης ἐφημερίδος
«Ἀμερολόγητος» ἥτις διὰ γλώσσης ἀπρεπούς και
θεασείας, τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ ἀξιοῦ
συντάκτου αὐτῆς, ἐπιτίθεται κατὰ τιμῶν και
ἐν ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου των ἐργαζομένων ἀνθρώ-
πων οὐ; εὐαρεστεῖται ν' ἀποκαλέσῃ ἀδίκους και
κακοήθεις κερδοσκόπους, προκαλοῦσα κατ' αὐτῶν
τίποτε ὀλιγώτερον ἢ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ πρὸς
λιθεβολισμὸν, δῆσιον, διαρπαγὴν και τὰ τούτοις
παραπλήσια.

Ἄγνοεῖ ἴτως ὁ κύριος Συντάκτης ὅτι λιθεβο-
λισμὸς και ἀνασκοπισμὸς ἄλλοι εἰσὶν μόνον ἐ-
κείνοι οἵτινες ἀνίκανόν ὄντες δι' ἐντίμου ἐργα-
σίας νὰ καταστήσωσιν ἐαυτοὺς παραδειγμὰ κοι-
νωνικῆς προόδου και ἀναπτύξεως, ἐποφθαλιμῶσι
τοὺς διὰ κόπων και ἰδρωτῶν ἐργαζομένους, και
πιστεύει ἐν τῇ ἀγαθότητι του ὅτι εὐρισκόμεθα με-
ταξὺ Κάρφων ἢ Μογγόλων περ' οἵ; αἱ δρώσεις
και οἱ ἐμπρισιμοὶ θεωροῦνται ὡς μέσα ἰκάνοποι-
οῦντα τὰς κοινωνικὰς ἀξιώσεις.

Ἄνθρωποι οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν ἠθικο-
ποίησιν τῆς κοινωνίας και τὴν μόρφωσιν τῆς κοινῆς
γνώμης διὰ τοῦ τύπου, πρέπει οὐ μόνον νὰ πε-
ριβάλλωνται μετὰ τὸ κύριον ἠθικῆς ἀφιλοκινήτου,
ἀλλὰ και νὰ γινώσκωσι καλῶς περὶ ὧν πραγμα-
τεύονται, διότι ἀδεινὸν ἢ ἄγνοια και πολλῶν
κακῶν αἰτία ἐστὶν.

Ἡ Δημοσιὰ συζητήσει, ἐπὶ θεμάτων μάλιστα

τοῦ κοινῶν συμφέροντος, εἶνε ἀναγκαῖα και ὠ-
φέλιμος, ἀλλὰ δεόν οἱ συζητοῦντες σὺν τῇ μετρι-
ότητι τῶν ἐκφράσεων νὰ ἐπίστανται και περὶ
τίνος πρόκειται, διότι ὅσον εὐκόλον ἐστὶν εἰς
τινα νὰ ἐπισφραγῇ λέξεις και φράσεις σχημα-
τικῶν κατηγορίας ἀνυποστάτου, τόσον δύσ-
κόλον εἶαι νὰ πείσῃ οὗτος τὴν κοινῶν
περὶ τῆς βασικότητος τῶν ἰσχυρισμῶν του, ἐάν
τὴν συζητήσιν δὲν τὴν στηρίξῃ εἰς πράγματα ἀ-
ποδεδειγμένα και οὐχὶ εἰς λόγους κενοῦ.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Ἀμερολόγητου» πειράται ν'
ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἀξίωσις τῶν ἀροτοποιῶν τοῦ νὰ
αὐξήσῃ κατὰ τι ὁ πωλούμενος ἄρτος εἶναι κα-
κόθετος μέτρον ἀισχροκερδείας, ποῦ ὁμως στηρί-
ζεται ὁ ἠθικὸς δημοσιογράφος πρὸς τὸν ποσατὴν
αἰσθητὴν ἐμπειεῖ ἢ μετὰ κόπων και μόχθων ἀπό-
κρησις ποιᾶς τίνος περιουσίας ὀλιγίστην ἐκ τῶν
ἀροτοποιῶν; οὐδαμοῦ ἀναξία λοιπὸν ἀπαντήσεως
ἢ διατριβῆς του, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐπικυδύνων
τούτων ἐπιτηδείων δύναται νὰ παραπλανηθῇ ἡ
κοινὴ γνώμη, κρίνομεν ἀναγκασίον νὰ δώσωμεν εἰς
τὸν Κύριον τούτον τὰς ἐπομένους διασαφήσεις, ἵνα
φημώσωμεν ἄπαξ διὰ παντός τὸ στόμα αὐτοῦ
τε και τῶν ἐμφοροῦντων αὐτῷ, διότι δὲν ἔχο-
μεν οὔτε καιρὸν, οὔτε βραχίον νὰ καταγινώμεθα
εἰς ἀναίρεσις ψευδολογημάτων και ὑβρεῶν ἃς χα-
ρίζομεν εἰς τοὺς ὑβριστὰς ἡμῶν και ψευδολόγους.

Εἶναι μαθηματικῶς ἀποδεδειγμένον Κ. Ἀμε-
ρολόγητε, ὅτι 100 ὀκάδες ἀλεύρου παράγουσιν 137
ὀκάδας ἄρτου ἐάν δὲν τὸ πιστεύετε δοκιμάσα-
τε εἰν ἐπίσης γνωστὸν, ὅτι τ' ἄλευρα πωλοῦνται
ἐνταῦθα πρὸς 42 λεπτὰ τοῦλάχιστον διὰ τὸν τῆς
Βασι. ποιότητος ἄρτον και 51 διὰ τὸν τῆς Ἀθη-
ώστε ἡ ἀξία τῶν 100 ὀκ ἀλεύρου ἀνερχεται εἰς
δραχμὰς 42 ἢ 51, αἱ δὲ 137 ὀκάδες ἄρτου πρὸς
34 και 44 λεπτὰ ἀποφέρουσι δραχμὰς 46, 58 ἢ
60. Ἀλλ' ὁ ἄρτος οὗτος ἐπιβαρύνεται μετ' ἐξοδα
ζυμώσεως και κατασκευῆς λεπτῶν 3 1/2 κατ' ὀ-
κάν, πρὸς δὲ και μετὰ τρία λεπτὰ διὰ πωλητικῶν,
καθόσον τὰ ἐργαστήσια ἀντικαταστήσαντα δι' ἀ-
δρῶν δαπανῶν τὰ τῶν ποδῶν ζυμωτήρια ἔχουσιν
ἀνάγκην ἐξοδεύσεως μεγάλης ποσότητος ἄρτου, ἢ
δὲν δύναται εἰς τὰ ἴδια ἐργαστήρια νὰ ἐπιτύχω-
σιν, ἐάν δὲν δώσωσιν εἰς μεταπώλησιν τὸν ἄρτον.
Ἔχομεν λοιπὸν ἐκπτώσιν ἐννέα δραχμῶν ἐπὶ 100
ὀκάδων ἀλεύρου, ἢτοι ὁ ἄρτος τῆς Βασι. ποιότη-
τος ἀποδίδει δραχμὰς 37. 58, ἀντὶ 42, ὁ δὲ
τῆς Ἀθη. ποιότητος 51 ὡς ἔγγυστα. Πῶς ἂς φαί-
νόμηναι, Κύριε συντάκτα, οἱ εὐλόγοι οὗτοι ἀριθμοὶ
οἵτινες δὲν ἐπιδέχονται μεταβολὴν, ἐκτός ἐάν δι'
αὐθαίρετου ψαλίδος τοὺς ψαλιδίσετε; βλέπετε, ὅτι
οὔτε ὑβρεῖς, οὔτε οἱ μεθ' ἡμῶν ἐμφοροῦντες, βολῆ
ἐπίστασθε περὶ ὧν πραγματεύεσθε; διατὶ προσποι-
εῖσθαι ἄγνοιαν τῆς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Κρά-
τους, ἐνθα τ' ἄλευρα εἶν' εὐθινοτέρα, τιμῆς τοῦ
ἄρτου; δὲν ἠκούσατε τοῦλάχιστον, ὅτι ἐν Ἀθήναις
ὁ ἄρτος πωλεῖται σχεδὸν σύμφωνας πρὸς τὰς τι-
μὰς τῶν ἀλεύρων, ἢ δὲν παραδέχεσθε ὅτι ὁ ἐνταῦ-
θα ἄρτος εἶναι καλλίτερος τοῦ τῶν Ἀθηνῶν ποι-
ότητος; Ἰδοὺ διατὶ προσέπαρην ἀναίρεσιν, ὅτι δὲν
εἶναι εὐκόλον εἰς πάντα νὰ ἐπιλαμβάνηται ζητη-
μάτων διαφευγόντων τὰς γνώσεις του, ἢ μὴ θέλον-
τα νὰ φωτισθῇ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὴν ἐπίθεσιν.

Μὴ ἐνοσοῦντες νὰ ἀντεπεξέλθωμεν δι' ἄλλης
διατριβῆς, προκαλοῦμεν ἀπὸ ταῦδε πάντα οἷον
δήποτε ἵνα μᾶς ἀποδείξῃ μαθηματικῶς ὅτι ἄλλως
ἢ ὅπως ἡμεῖς ἐκθέτομεν ἔχουσιν τὰ πράγματα, και
εἴμεθα ἔτοιμοι ν' ἀποδοθῶμεν πᾶσαν καταδίκην
ἢν ἠθελε μᾶς ἐπιβάλλει, διατηροῦντες ἄλλως τὸ
δικαίωμα ν' ἀποκαλέσωμεν ἀνήθηκον και ὑβριστὴν
ἐκείνον ὅστις κατὰ παραμόρφωσιν τῶν πραγμάτων
ἐπιμένει νὰ κηρύττῃ τοὺς ἀροτοποιαὺς ἀισχροὺς κερ-
δοσκόπους.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν ποιότητα τῶ ψήσιμον
και τὸ ζυγιον, τούτο εἶναι δίκαιον νὰ ἐπισπᾷ τὴν
προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας, και τὸ καθ' ἡμᾶς ἠθέ-
λομεν αἰσθανθῆ εὐχαρίστησιν ἐάν ἐνεκα ἐλλείψεως

τοιούτων δημαύτηται καθ' ἐκάστην ὁ ἄρτος ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ.

Διέξασθε. κ.τ.λ.
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελοῦντες Ἀρχιερα-
τικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ
«Εὐαγγελισμοῦ» ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
τοῦ μακαρίτου ἡμῶν συζύγου και πατρὸς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΒΑΡΟΥΚΑ,
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς και φίλους νὰ
προσέλθωσιν και ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς
τὸν Ὑψιστον δεήσεις των.

Ἐν Πάτραις τῇ 15 Αὐγούστου 1886
Ἡ σύζυγος Τὰ τέκνα

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι
τῆς 12ης τῆς Μεσημέριας πωλεῖται ἐκούσιως ἢ
ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Ἁγίου Νικολάου οἰκίᾳ τοῦ Πιθα-
γόρα Ζώρα ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πα-
τρῶν Λεωνίδα Μ. Κούβα, ὅπου και εὐρίσκονται
κατατεθειμένοι και οἱ τίτλοι.
Πάτραι 14 Αὐγούστου 1886
Λουκίλα Π. Ζώρα.

Ὁ ἐπὶ πτωχεύσεως τῆς Βταιρίας Σταυροπούλου
και Κυριακουλάκος ἐμποροδίκης και Βισσηγῆς.
Λαθὼν ὑπ' ὄψει τὴν παρούσαν τῆς ἐπιδικου-
μένης πτωχεύσεως αἰτήσιν και εὐρίσκοντες αὐτὴν
νόμιμον, ἐπιτρέπομεν αὐτοῖς ἀφοῦ συμμορφωθῶσι
ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου, νὰ προδῶσιν εἰς τὴν
ἐκποίησιν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀπογραφῆς ἐμπορευ-
μάτων διὰ μεσίτου.

Πάτραι 9 Αὐγούστου 1886
Ὁ Βισσηγῆς
Γ. Κοζάκος

Ἐμπορεύματα ἀπογραφῆς:
Μία πλάστιγγῆ, δύο τραπέζια, ἐν γραφεῖον, ἔ-
ναν καναπέ ψάθινον και δύο καθίσματα.
Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα θὰ πωληθῶσι μετὰ
τρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης
και οἱ βουλομένοι ἂς ἀποτανθῶσιν εἰς τοὺς Συν-
δίκους.

Πάτραι 15 Αὐγούστου 1886
Οἱ Συνδικοὶ
Α. Ρούφος
Βλ Κουφός
Ν. Λιριτζής.

Γνωστοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου ἀπέ-
ναντι τῆς οἰκίας Ἰω. Δ. Αἰμπεροπούλου και τοῦ
φαρμακείου Α. Μανιάτη ἔχω μ. π. α. οὐ. λ. α. σ. τ. ε. ρ.
ε. ἢ παντὸς εἶδους και μεγέθους εἰς τιμὰς πολὺ εὐ-
θινας καθόσον ἔπαυσα πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ
εἶδους τούτου, ἔχω δὲ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν ζευ-
γματοποιῶν και μαραγκῶν εἰς τιμὰς συγκατα-
βατικὰς ἐπίσης και σούστας ἐπίπλων ὡς και
χόρτον πρὸς λεπτὰ 50 κατ' ὀκάν.

Ι. ΜΠΕΡΑΗΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἀνω πάτωμα τῆς κατὰ τὴν
ἑδὸν Ἑρμοῦ οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Κοζάκου
(πρῶν Τσερεκλιάνου) πληροφορίαι παρὰ τῷ ἴδιο-
κτῆτι.

Νέος ἔγγραμματος μετ' ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ
θέσιν ἐμπορικῶν καταστήματος ἢ γραφεῖου. Πλη-
ροφορίαι παρὰ τῷ συμβολαιογραφῷ Βασιλείου
Ἀνδρικοπούλου.